

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 27 november 2018

955/2018

Lag

om ändring av lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet (485/2004) 2–4, 6, 7, 7 e, 7 f, 10, 13, 14, 17, 19, 20 a och 23 §, av dem 2 och 6 § sådana de lyder delvis ändrade i lagarna 69/2007 och 1303/2009, 3 och 23 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1303/2009, 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 69/2007, 1303/2009 och 748/2014, 7 e och 7 f § sådana de lyder i lag 285/2018, 10 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 69/2007, 769/2011 och 165/2017, 13, 14 och 19 § sådana de lyder i lag 1303/2009, 17 § sådan den lyder i lag 651/2015 samt 20 a § sådan den lyder i lag 69/2007, som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *behörig myndighet* Transport- och kommunikationsverket, Gränsbevakningsväsendet, polisen och Tullen,
- 2) *hamninnehavare* den som håller en hamn eller hamnanläggning,
- 3) *farligt föremål* ett sådant föremål, en sådan imitation av ett föremål eller ett sådant ämne som kan äventyra eller som kan användas för att äventyra säkerheten ombord på ett fartyg eller i en hamn eller de personers säkerhet som befinner sig där,
- 4) *hamnskyddsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG om ökat hamnskydd,
- 5) *skyddsnivå* nivån på de skyddsåtgärder som vidtas för att skapa beredskap mot försök till säkerhetstillbud eller mot att ett säkerhetstillbud inträffar,
- 6) *skyddsnivå 1* den nivå på vilken de minst omfattande skyddsåtgärderna alltid ska upprätthållas,
- 7) *skyddsnivå 2* den nivå på vilken tillämpliga ytterligare skyddsåtgärder ska upprätthållas under en viss tidsperiod på grund av en förhöjd risk för säkerhetstillbud,
- 8) *skyddsnivå 3* den nivå på vilken ytterligare specifika skyddsåtgärder ska upprätthållas under en begränsad tidsperiod då ett säkerhetstillbud kan förväntas eller är överhängande, även om det kanske inte är möjligt att identifiera säkerhetstillbudets specifika mål,
- 9) *hamnskyddsområde* ett område som fastställs utifrån en skyddsutredning enligt denna lag och för vilket uppgörs en skyddsplan, och som ska markeras väl synligt med tydliga märken och skyltar med information om skyddsområdet på finska, svenska, engelska och ryska,

RP 61/2018
RP 104/2018
KoUB 21/2018
RSv 102/2018

10) *hamnanläggning* en plats där personer eller gods förflyttas till eller från fartyget eller där hamntjänster tillhandahålls,

11) *SOLAS-konventionen* 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981).

3 §

En behörig myndighets allmänna uppgifter

Den behöriga myndigheten har till uppgift att övervaka att bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och bestämmelserna i denna lag efterlevs.

Gränsbevakningsväsendet, polisen och Tullen ska informera Transport- och kommunikationsverket om brister som de observerat i efterlevnaden av de bestämmelser som avses i 1 mom. Transport- och kommunikationsverket ska utan dröjsmål vidta åtgärder för att avhjälpa bristerna. Om en brist till sin karaktär är sådan att dess avhjälpande kräver snabba åtgärder, kan även en annan behörig myndighet vidta omedelbara åtgärder för att avhjälpa bristen. Myndigheten ska också genast informera Transport- och kommunikationsverket om detta.

Transport- och kommunikationsverket, Gränsbevakningsväsendet och Tullen ska informera polisen om de allvarliga brister som de observerat i efterlevnaden av de bestämmelser som avses i 1 mom. med tanke på bedömningen av den skydds nivå som definieras i kapitel XI-2 regel 1 punkt 1.14 i bilagan till SOLAS-konventionen och i 2 § 5–8 punkten i denna lag.

Den behöriga myndigheten ska, trots sekretessbestämmelserna, till en annan behörig myndighet lämna information som behövs med tanke på uppnåendet av syftet med denna lag. Informationen kan förmedlas elektroniskt på det sätt som föreskrivs i denna lag.

4 §

Transport- och kommunikationsverkets särskilda uppgifter

Transport- och kommunikationsverket är den nationella myndighet med ansvar för sjöfartsskyddet och skyddsåtgärderna i hamnar som avses i artikel 2.6 i förordningen om sjöfartsskydd. Dessutom har Transport- och kommunikationsverket till uppgift att

1) utföra skyddsutredningar av hamnanläggningar och hamnar, godkänna fartygens, hamnarnas och hamnanläggningarnas skyddsplaner, besiktiga fartyg samt utfärda certifikat på det sätt som föreskrivs i förordningen om sjöfartsskydd och i denna lag,

a) på basis av skyddsutredningen och på hamninnehavarens framställning godkänna gränserna för hamnskyddsområdet och vilka av hamnpersonalen som ska omfattas av en säkerhetsutredning som avses i säkerhetsutredningslagen (726/2014) samt sörja för över synen av hamnarnas skyddsplaner i enlighet med denna lag,

b) godkänna hamnskyddschefen och den övriga centrala skyddspersonalen på framställning av hamnen och på basis av säkerhetsutredningen,

c) vara hamnskyddsmyndighet enligt artikel 5 i hamnskyddsdirektivet,

2) vidta de kontrollåtgärder som avses i artikel 9 i förordningen om sjöfartsskydd för att säkerställa att ett fartyg som är i finsk hamn uppfyller bestämmelserna i förordningen och, om det finns grundad anledning att misstänka att fartyget inte uppfyller bestämmelserna i förordningen eller om fartyget inte på begäran uppvisar certifikatet, informera Gränsbevakningsväsendet, polisen eller Tullen om detta samt vidta de behövliga kontrollåtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkterna 1.2 och 1.3 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd,

3) vidta de åtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkt 2.4 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd, för att rätta till fartygets bristande överensstämmelse, om det finns grundad anledning att misstänka att ett

fartyg som anlöper finsk hamn inte efterlever bestämmelserna i förordningen, och om bristen inte rättas till eller om det annars finns grundad anledning att misstänka att fartyget inte efterlever bestämmelserna i förordningen, informera Gränsbevakningsväsendet, polisen eller Tullen om detta samt vidta de behövliga kontrollåtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkt 2.5 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen,

4) godkänna de likvärdiga skyddsarrangemang som avses i artikel 5.4 i förordningen om sjöfartsskydd och beträffande dem vidta de åtgärder som avses i artikel 5.4 i förordningen,

5) i behövlig omfattning, effektivt och utan obefogat dröjsmål informera om den skyddsnivå som polisen meddelat verket och om ändringar i denna skyddsnivå samt vid behov ge närmare upplysningar i ärendet, samt utifrån en riskanalys fastställa skyddsnivån för ett fartyg som för finsk flagg i utlandet och förmedla uppgiften om detta till polisen för fastställelse,

6) göra de administrativa anmälningar som hänför sig till sjöfartsskyddet,

7) ge anvisningar om och kontrollera övningar som tillsynsmyndigheterna ordnar enligt bilaga III till hamnskyddsdirektivet,

8) övervaka att de säkerhetskontroller som avses i denna lag utförs i enlighet med förordningen om sjöfartsskydd och denna lag, samt

9) utföra övriga uppgifter som i denna lag föreskrivs för Transport- och kommunikationsverket.

6 §

Polisens särskilda uppgifter

Polisen har, utöver vad som i övrigt föreskrivs i denna lag, till uppgift att

1) fastställa den skyddsnivå som avses i kapitel XI-2 regel 1 punkt 1.14 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd, och i 2 § 5–8 punkten i denna lag, och utgående från de uppgifter polisen har till sitt förfogande fatta beslut om höjning och sänkning av skyddsnivån samt meddela närmare anvisningar om hur man ska skydda sig mot risksituationer,

2) informera Transport- och kommunikationsverket om de beslut om ändring av skyddsnivån som polisen fattat, och

3) efter att ha erhållit information om ett sådant fartyg som är i finsk hamn eller anlöper finsk hamn och angående vilket det finns grundad anledning att misstänka att fartyget inte uppfyller bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och om det finns grundad anledning att misstänka att fartyget medför säkerhetsrisker eller att fartyget är utsatt för ett säkerhetshot eller ett säkerhetstillbud, vidta de kontrollåtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkterna 1.2 och 1.3 eller punkten 2.5 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd.

7 §

Tullens särskilda uppgift

Utöver vad som i övrigt föreskrivs i denna lag ska Tullen efter att ha erhållit information om ett fartyg som är i finsk hamn eller anlöper finsk hamn och angående vilket det finns grundad anledning att misstänka att fartyget inte uppfyller bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och om det finns grundad anledning att misstänka att fartyget medför säkerhetsrisker eller att fartyget är utsatt för ett säkerhetshot eller ett säkerhetstillbud, vidta de kontrollåtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkterna 1.2 och 1.3 eller punkten 2.5 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd.

7 e §

Hamninnehavares skyldighet att sörja för riskhanteringen i fråga om kommunikationsnät och informationssystem

Innehavare av samhällsviktiga hamnar ska sörja för riskhanteringen i fråga om de kommunikationsnät och informationssystem som de använder.

Transport- och kommunikationsverket ska bedöma hur den riskhantering som avses i 1 mom. påverkar säkerheten inom sjöfarten. Verket kan ålägga en i 1 mom. avsedd hamninnehavare att vidta korrigerande åtgärder för att eliminera en betydande risk som inverkar på säkerheten inom sjöfarten. Skyldigheten kan förenas med vite. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990).

Bestämmelser om när en i 1 mom. avsedd hamn ska betraktas som samhällsviktig utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 f §

Anmälan om störningar i informationssäkerheten

Innehavare av samhällsviktiga hamnar ska utan dröjsmål lämna Transport- och kommunikationsverket en anmälan om betydande informationssäkerhetsrelaterade störningar som är riktade mot kommunikationsnät eller informationssystem som de använder.

Om det ligger i allmänt intresse att det görs en anmälan om en störning, kan Transport- och kommunikationsverket ålägga den som tillhandahåller tjänsten att informera om saken eller efter att ha hört den anmälningspliktiga själv informera om saken.

Transport- och kommunikationsverket ska bedöma om en sådan störning som avses i 1 mom. berör de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen och vid behov underrätta de berörda medlemsstaterna.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om när en sådan störning som avses i 1 mom. är betydande samt om innehållet i och utformningen av anmälan och hur den ska lämnas in.

10 §

Rätt att utföra säkerhetskontroller

En gränsbevakningsman, en polisman eller en tullman har rätt att utföra en sådan säkerhetskontroll som avses i denna lag för att förhindra att farliga föremål används för olagliga gärningar som skadar ett fartyg eller ett hamnskyddsområde eller personer som befinner sig där.

Även andra personer än en gränsbevakningsman, en polisman eller en tullman har rätt att utföra säkerhetskontroller av de skäl som avses i 1 mom. om de uppfyller de villkor som i 35 § i lagen om privata säkerhetstjänster (1085/2015) ställs för godkännande som ordningsvakt eller om de har fått en av Transport- och kommunikationsverket godkänd utbildning till säkerhetskontrollör enligt skyddsreglerna för den civila luftfarten och om polisen i båda fallen har godkänt dem för uppgiften. När polisen behandlar ett ärende som gäller godkännande har polisen rätt att använda de registeruppgifter som en i säkerhetsutredningslagen avsedd begränsad säkerhetsutredning av person får bygga på. Polisens godkännande gäller i hela landet.

De säkerhetskontrollörer som avses i 2 mom. har inte rätt att utföra kontroller i utrymmen som omfattas av hemfriden. De har inte heller rätt att använda maktmedel.

Bestämmelser om fartygets befälhavares rätt och skyldighet att upprätthålla ordning och säkerhet på fartyget finns i 13 kap. 18 § i lagen om sjöarbetsavtal (756/2011).

13 §

Lämnande av uppgifter innan fartyget anlöper hamn

De uppgifter om fartyget som hänför sig till sjöfartsskyddet och som avses i artikel 6 i förordningen om sjöfartsskydd ska lämnas till Transport- och kommunikationsverket på det sätt som verket bestämmer.

Transport- och kommunikationsverket får på de villkor som anges i artikel 7 i förordningen om sjöfartsskydd på ansökan medge befrielse från skyldigheten att lämna uppgifter enligt 1 mom.

14 §

Hamninnehavarens informationsskyldighet

Hamninnehavaren ska för bedömningen av skyddsnivån utan dröjsmål informera polisen om alla sådana faktorer som hamninnehavaren fått kännedom om och som kan ha betydelse för det sjöfartsskydd som avses i förordningen om sjöfartsskydd eller i denna lag. På samma gång ska även Transport- och kommunikationsverket, Gränsbevakningsväsendet och Tullen informeras.

17 §

Teknisk övervakning

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag har polisen, Gränsbevakningsväsendet och Tullen rätt att, efter att på förhand med ett lämpligt tecken ha meddelat detta, på platser till vilka allmänheten har tillträde inom området för en finsk hamn som avses i denna lag företa sådan teknisk övervakning som avses i 4 kap. 1 § 1 mom. i polislagen och i 5 kap. 28 § i tullagen (304/2016) för genomförande av sjöfartsskyddet. Teknisk övervakning får dock inte ske på platser som omfattas av hemfriden, på toaletter, i omklädningsrum eller på någon annan motsvarande plats eller i personalutrymmen eller i arbetsrum som anvisats arbetstagarna för deras personliga bruk. Automatisk upptagning av ljud eller bild med hjälp av en teknisk anordning får göras om detta behövs i syfte att förhindra brott som avses i 34 a kap. i strafflagen eller i syfte att identifiera personer som är efterlysta för brott som avses i det kapitlet eller som på sannolika skäl misstänks för sådana brott. De myndigheter som nämns i detta moment får inom hamnskyddsområdet placera anordningar som används för den tekniska övervakningen, om inte detta medför oskälig olägenhet för hamninnehavaren.

Polisen, Gränsbevakningsväsendet och Tullen har rätt att av hamninnehavaren och redaren till sitt förfogande få övervakningsmaterial från tekniska anordningar som fortlöpande förmedlar eller tar upp bilder och som av hamninnehavaren eller redaren placerats inom ett sådant finskt hamnskyddsområde eller ombord på ett sådant finskt fartyg som avses i denna lag, om skyddsnivå 1 eller 2 har angetts. Uppgifter som avses i detta moment får lämnas ut även via ett gränssnitt eller annars i elektronisk form.

19 §

Avhjälpan av brister samt tvångsmedel

Om hamninnehavaren inte iakttar bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd eller bestämmelserna i denna lag ska Transport- och kommunikationsverket, efter att ha hört den som gjort sig skyldig till försummelsen, meddela behövliga anvisningar och förelägganden för avhjälpan av bristerna eller missförhållandena. Verket får fastställa en frist för avhjälpan av bristerna eller missförhållandena.

Om hamninnehavaren motsätter sig kontroll, inte överlämnar material som avses i 16 eller 17 § eller inte iakttar ett föreläggande som avses i 1 mom. eller underlåter att avhjälpa en brist eller ett missförhållande inom den frist som Transport- och kommunikationsverket fastställt, får verket enligt prövning avbryta arbetet vid hamnanläggningen eller inom hamnskyddsområdet tills felet eller bristen har avhjälpts eller materialet överlämnats. Polisen och hamninnehavaren ska utan dröjsmål informeras om beslutet.

20 a §

Samarbete mellan den som utför en säkerhetskontroll och den behöriga myndigheten

Den som utför en säkerhetskontroll har rätt att underrätta Tullen eller Gränsbevakningsväsendet om iakttagelser som är relevanta för verksamheten vid inrättningen.

23 §

Förseelse mot sjöfartsskyddet

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet åsidosätter den informationsskyldighet som avses i 13 § eller inte iakttar ett föreläggande som Transport- och kommunikationsverket meddelat med stöd av 19 § ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för förseelse mot sjöfartsskyddet dömas till böter.

Bestämmelser om straff för ingivande av osant intyg till en behörig myndighet finns i 16 kap. 8 § i strafflagen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Helsingfors den 23 november 2018

Republikens President

Sauli Niinistö

Kommunikationsminister Anne Berner